

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

الحاج داکتر امین الدین سعیدی-سعیدافغانی

۲۴ مارچ ۲۰۱۹

در ماه جنوری سال ۲۰۱۹ م طی یک سفر به سومین محل مقدس جهان یعنی بیت المقدس سفر داشتیم و رقم که در پهلوی کسب معلومات وسیع از تاریخ ادیان ابراهیمی به مقبره صحابه کرام که در آن سرزمین شهید و یا وفات یافته اند

نیز شرفیاب شوم که شدم. انا لله و انا اليه راجعون. به حق شان دعا کردیم و درسهای آموختیم که با شما ذیل جزوه های جداگانه در نوشته های پیهم اخیر خویش به خاطر و محووظات معلومات فرهنگی و دینی حتی با ابعاد سیاسی و تاریخی آنها را با شما شریک ساختم و اینک ادامه آنها.

قبل از همه باید گفت که قوم بنی اسرائیل در بدو فاقد یک زعامت پادشاهی بودند ، امور اداری این قوم توسط گروه هائی از قاضی ها رهبری و اداره می شد ، زمانی قوم بنی اسرائیل به پروردگار مراجعه نموده ، و آرزوی داشتن پادشاهی را برای قوم خویش می کردند ، دعای شان در نزد پروردگار استجاب شد و طالوت را بر این قوم پادشاه ساخت . طالوت در دوران زمامداری شاهانه اش از میسر الهی منصرف شد ، و پروردگار هم سلطنت او را از بین برد

داوود دومین پادشاه بنی اسرائیل به روایت عهد عتیق است ، او در تورات به حیث پادشاهی عادل، جنگجویی متبحر و شاعری بزرگ معرفی شده است . ولی در تورات آمده است که وی از خطا مصون هم نبود .
قرآن عظیم الشان در (سوره ص آیت ۲) داوود علیه السلام را پیامبر و خلیفه الله در روی زمین معرفی می دارد ، او یکی از پیامبران بزرگ بنی اسرائیل می باشد . و اولین پیامبری است که دارای کتاب آسمانی به نام « زبور » بود .
حضرت داوود علیه السلام از ذریه اسحاق فرزند ابراهیم و هم عصر با « اشموئیل » معرفی شده است ، حضرت داوود از جمله اولین انبیائی است که دارای حکومت و منصب قضائی بود .
از معجزات حضرت داوود علیه السلام ، قرآن عظیم الشان از فهمیدن زبان پرندگان توسط آنحضرت برای ما بیان داشته است .

طوری که در (آیت : ۱۶ سوره نمل) می فرماید : «يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلَّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ...»

(ای مردم سخن گفتن پرندگان به ما تعلیم داده شده ...) (باز در (آیت ۷۹ سوره انبیاء) می فرماید «وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَ الطَّيْرَ ...» (و کوه ها و پرندگان را مسخر داود ساختیم که با او تسبیح (الله) می گفتند ...) (باز هم در (آیت ۱۰ سوره سبا) می فرماید : «وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَجِبَالٌ أُولِي مَعَى وَ الطَّيْرَ وَ أَنَّا لَهُ الْوَحِيدُ» (ما به داود از فضل خود نعمتی بزرگ بخشیدیم (ما به کوه ها و پرندگان) گفتیم ای کوه ها! وای پرندگان! با او هم آواز شوید (و همراه او تسبیح خدا گوئید) و آهن را برای او نرم کردیم.)

خوانندگان محترم !

حضرت داوود علیه السلام در سر زمین بین مصر و شام دیده به جهان گشود و از جمله نواسه های یعقوب علیه السلام است و تقریباً به نه پشت به یکی از فرزندان یعقوب می رسد .
 مؤرخین می گویند ایشا، ده پسر داشت که داوود از همه کوچکتر بود و به شغل چوپانی مشغولیت داشت .
 ولی خود حضرت داوود علیه السلام نوزده پسر داشت که از میان آنها سلیمان جانشین او شد .

داوود علیه السلام در سال ۱۲۵۰ قبل از میلاد توانست اورشلیم را از تصرف کنعانیان آزاد سازد و آن را به حیث پایتخت اسرائیل اعلان بدارد .

مطابق روایات عهد عتیق داوود تابوت عهد را که حامل ده فرمان و چپن موسی علیه السلام و نسخه اصلی تورات بود به اورشلیم آورد و آن را در معبد جدید جابه جا کرد .

(تابوت عهد یا صندوق عهد - Aron Ha- berit) عبارت از صندوقی است مشتمل بر دو لوحه سنگی که در آن ده فرمان الله به موسی علیه السلام تحریر شده و این نسخه اصلی در صندوقی است که در بیت المقدس توسط داوود گذاشته شد .

حضرت داوود (ع) به فرمان پروردگار به ساختن بیت المقدس اقدام کرد ، و مطابق

روایات تاریخی حضرت داوود (علیه السلام) چهل سال بر بنی اسرائیل نبوت و حکومت کرد که از آنجمله هفت سال در منطقه جبرون (الخلیل امروزی) و سی و سه سال آن در اورشلیم (بیت المقدس) بود . (کتاب مقدس ، کتاب ملوک ۱۲-۲/۱۱)

بر اساس کتب یهودی ، حضرت داوود (علیه السلام) در بیت المقدس در سن ۷۱ سالگی وفات یافته و در قریه داوود که در تپه جبل صیهون موقعیت دارد مدفون است .

در سالهایی که حضرت داوود به کار اعمار بیت المقدس آغاز نمود، در سن پیری و کهنسالی قرار داشت ، عمر به وی یاری نکرد که کار اعمار این بنای مقدس را به پایه اکمال برساند ، بناءً برای تکمیل کار اعمار این مکان مقدس به فرزند خویش حضرت سلیمان که جانشین و در ضمن پادشاه بنی اسرائیل هم شد ، وصیت فرمود .

حضرت داوود علیه السلام به بنی اسرائیل اعلام داشت پروردگار به من هدایت فرموده بود تا برایش خانه مقدس بسازم ، اما مشیت الهی چنین تعلق گرفته که این خانه مقدس را فرزندم سلیمان که وارث و جانشین من است به اتمام رساند .

بناءً کار اعمار بیت المقدس را که حضرت داوود علیه السلام آغاز نموده بود ادامه آن را حضرت سلیمان علیه السلام به نام معبد یاهیکل سلیمان پیش برد و به پایه اکمال رسانید . مطابق روایات تورات تکمیل بنای معبد مقدس مدت هفت سال بین سال های ۹۶۱ تا ۹۶۷ قبل از میلاد یعنی ۹۷۰ سال پیش از میلاد مسیح، را دربر گرفت .

در کتاب تاریخ اورشلیم، نوشته حمیدی، سیدجعفر، منتشره مؤسسه انتشارات امیر کبیر، سال ۱۳۶۴ش، تهران در صفحات ۷۶ و ۷۸ آن آمده است: این مکان مقدس، در هجوم نبوکد نصر (بخت النصر) دوباره ویران شد. (نبوکد نصر یکی از پادشاهان بابل بود، این نام بیشتر به نبوکدنصر دوم فرزند نبو پلصر اشاره دارد، کسی که اولین حمله به هیکل سلیمان یهودیان در اورشلیم به عمل آورد و در ضمن نابودی هیکل سلیمان و اسارت قوم یهود به او نسبت داده می شود).

در اواخر قرن ششم و در عصر کوروش هخامنشی مجدداً با نام بیت همیقداش دوم بنا شد تا این که هفتاد سال پس از میلاد مسیح توسط (تیتوس) سردار رومی به طور کلی ویران شد و برای بار سوم در زمان کنستانتین، امپراتور روم تجدید بنا شد و به تدریج تغییرات و اضافاتی بر آن آورده شد.

دیوار ندبه یا دیوار براق که در فرهنگ یهود به نام حصار غربی معروف است و می‌گویند این دیوار آخرین بازمانده حصارهای دومین بیت «همیقداش» بیت المقدس است که از سال ۷۰ میلادی که خانه خدا به دست «تیتوس» سردار رومی ویران شد، این حصار به مقدس‌ترین مکان برای قوم یهود مبدل شد، زیرا که قوم یهود در دوران پراکندگی خود همیشه به سوی بیت المقدس نماز می‌گزاردند و در داخل آن به نماز و عبادت می‌پرداخته‌اند (زعیترا، اکرم، سرگذشت فلسطین، ترجمه هاشمی رفسنجانی، اکبر، قم، چاپخانه حکمت، ص ۵۸).

در آغاز جنگ‌های صلیبی، در مجمع (کلرمون) که به دعوت پاپ (اوریاتوس) دوم در سال

۱۰۹۵ میلادی در این شهر ترتیب یافت، پاپ در یک محفل بزرگی که برای تحریک مسیحیان انعقاد یافته بود طی بیانیه در مورد بیت المقدس گفت: ای یاران مسیح! آن سرزمین مقدس که از برکت وجود مخلص عیسی مسیح تبرک یافته... آن کلیساهای مقدس و آن اماکن فروزانی که جهان را تابناک کرده بودند، اکنون در ظلمت و تاریکی فرو رفته و از نظرها ناپدید شده‌اند، همان بیت المقدس که مایه افتخار و سرچشمه فیاض ما بود، اینک به دست مسلمانان افتاده و به غیر از مآثر دینیّه خود اثر دیگری در آن باقی نگذارده‌اند... امروز باید به جانب بیت المقدس رفته و آن سرزمین را از

دست غاصبین گرفته و خود وارث آن‌ها شوید (تاریخ اورشلیم، نوشته حمیدی، سیدجعفر، منتشره مؤسسه انتشارات امیر کبیر، سال ۱۳۶۴ ش، تهران صفحه ۲۰۶).

همچنان وی در این خطابه خویش اعلام کرد: اگر اشخاص مجرم و گنهکاری هم در این جهاد اشتراک نمایند، به یقین گناهان‌شان بخشیده می‌شود، به اصدار این فتوای دینی پاپ تعداد کثیری از مجرمین جامعه برای زدودن گناهان خویش و برای نجات بیت المقدس و نجات قبرخیالی و برای گرفتن عفو و بخشش در این جهاد مقدس که توسط پاپ در یک فتوا اعلان گردیده بود و به طور وسیع توسط رهبران کلیسا بخش و نشر گردید، منسجم شدند. (زعیتیر، اکرم، کتاب سرگذشت فلسطین، صفحه ۵۸).

بناءً مجرمان مسیحی در سال ۱۰۹۹ با قوت وارد بیت المقدس شدند، قبة الصخره را به کلیسای شهسوران تبدیل کردند و داخل و خارج آن را با نقاشی‌ها و تصاویر مسیحی مزین ساختند و برقبه آن صلیب مسیحی را نیز نصب نمودند. (حمیدی، سیدجعفر، تاریخ اورشلیم، تهران، مؤسسه انتشارات امیر کبیر، ۱۳۶۴ ش، صفحه ۱۸)

خواننده محترم!

بیت المقدس از جمله سرزمین مقدسی است که رسالت انبیای توحیدی مانند حضرت ابراهیم، حضرت موسی و حضرت عیسی (علیهم السلام) در آن تکوین رسالت نموده اند.

مفسر و محدث قرن دوم جهان اسلام «مقاتل بن سلیمان» می‌فرماید: «جائی در این سرزمین نمی‌باشد، مگر آنکه پیامبری بر آن نماز گزارده و یا فرشته‌ای و ملکی از فرشتگان خداوند بر آن گذشته باشد.» واقعاً چه زیبا فرموده است.

عظمت بیت المقدس زمانی نزد مسلمانان با عظمت و مهم شد که در سال دهم بعثت سفر شبانه اسراء و معراج رسول الله صلی الله علیه وسلم از مسجد الحرام به مسجد الاقصی صورت گرفت.

تقدیر الهی همین بود که شهر بیت المقدس برای اولین مرتبه به دست مبارک رسول الله صلی الله علیه وسلم به طور معجزه آسا گشوده شود. پروردگار با عظمت ما خواست با معجزه خود یعنی معراج یک حادثه تاریخی را در این شهر رقم بزند.

رسول الله صلی الله علیه وسلم در این سفر لوای اسلام را از سوی تمامی پیامبران تحویل و به عنوان نماینده امت اسلام علمبردار پرچم امت را بر دوش گرفت.

طوری که متذکر شدید مسجد الاقصی محل تلاقی ادیان توحیدی و ابراهیمی است و به همین خاطر است که در قرآن عظیم الشان از آن به عنوان «سرزمین مقدس» نام برده شده است .

این قداست منحصر به فرد بر اهمیت و حیثیت بیت المقدس و مسجد الاقصی نزد مسلمانان افزوده است.

دین مقدس اسلام، دین یهودیت و دین مسیحیت را دین الهی دانسته و انبیاء آنها را پیامبران راستین و شعائر و اعتقادات واقعی این ادیان را توحیدی می‌داند.

دین مقدس، حضرت ابراهیم (ع) اسحاق (ع)، یعقوب (ع)، موسی (ع) و عیسی (ع) همگی را از جمله پیامبران بزرگ الهی محسوب می‌کند و احترام و قداست اعلا برای آنان قائل است.

فلسطین زادگاه پیامبران بزرگ توحیدی چون اسماعیل، اسحاق، یعقوب، یوسف، داوود، سلیمان، عیسی، ذکریا و یحیی علیهم و علی نبینا افضل الصلاة و الاسلام - می‌باشد .

وجود اماکن مقدس اسلامی، اعم از قبور انبیاء، بزرگان صحابه و تابعین، مساجد و غیره نیز بر جنبه تقدس مسجد الاقصی افزوده است.

مسجد الاقصی به باورهای اسلامی پیوند عمیق خورده، و بیت المقدس اولین قبله گاه مسلمانان است و مسلمانان پیش از آن که رو به کعبه نماز بگذارند مدت ۱۷ ماه بعد از هجرت هم به سوی قدس نماز می‌خواندند و به همین دلیل مسجد، مسجد قبلتین لقب گرفت.

اسلامیت مسجد الاقصی به واقعه اسرا و معراج نبی اکرم سندیست یافت، آن معجزه‌ای که به رسول مکرم اسلام حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم اختصاص یافت.

این فرموده حق تعالی است: « **سبحان الذي اسرى بعبدہ لیلًا من المسجد الحرام الی المسجد الاقصی الذي بارکنا حوله لئله من آياتنا إنه هو السميع البصير** ».

فتح عظیم قدس به دست خلیفه دوم در سال ۱۵ هجری رویداد. خلیفه دوم امیرالمؤمنین عمر بن الخطاب با ورود مسالمت آمیز خود و از خلال امان نامه‌ای که به امان نامه عمری موسوم گشت، امنیت کامل را برای مردم این شهر به ارمغان آورد.

خلیفه دوم اسلام عمر بن خطاب در گام بعدی به منظور تنظیم بهتر امور دولتمداری یزید بن ابی سفیان را به حیث والی و عباده بن الصامت را در مسند قضاوت نشاندد.

امیر المؤمنین حضرت عمر تعدادی از صحابه کرام را که با ایشان وارد قدس شده بودند ، وظیفه داد تا در بیت المقدس سکونت جویند و علاوه بر وظایف اداری به امر تعلیم در مسجد الاقصی بپردازند . از جمله این صحابیون عباده بن الصامت (متوفی ۳۴ هجری) اولین قاضی در فلسطین و شداد بن اوس (متوفی ۵۸ هجری) که هر دوی آن‌ها در بیت القدس دار فانی را وداع گفته و در مقبره باب الرحمة واقع در بیرون از حصار شرقی مسجد الاقصی به خاک سپرده شدند .

در حدیثی که از ابي هريرة رضي الله عنه روایت است که پیامبر صلی الله علیه وسلم فرموده: **« لا تشد الرحال إلا إلى ثلاثة مساجد: المسجد الحرام، ومسجد الرسول صلی الله علیه وسلم، ومسجد الأقصی »** (سفر مخصوص به نیت عبادت جز به سه مسجد به هیچ جای دیگری جایز نیست، مسجد الحرام، مسجد پیامبر صلی الله علیه وسلم و مسجد اقصی)

فضیلت مسجد نبوی در این است که شخص پیامبر صلی الله علیه وسلم در کار اعمار این مسجد سهم گرفته ، و خطاب به مسلمانان فرموده است که ثواب خواندن نماز در مسجد نبوی بر تر از هزار نماز در غیر آن است .

بناءً در طول تاریخ تعدادی کثیری از علمای شهیر جهان اسلام کشور های عربی و اسلامی به منظور فراگیری علوم به سوی مسجد الاقصی عزیمت کردند که از آن جمله می توان از مقاتل بن سلیمان مفسر (متوفی ۱۵۰ هجری) و امام اوزاعی بن عبدالرحمن بن عمر و فقیه اهل شام (متوفی ۱۵۷ هجری) و امام سفیان الثوری پیشوای اهل عراق (متوفی ۱۶۱ هجری) و امام لیث بن سعد عالم مصر (متوفی ۱۷۵ هجری) و امام محمد بن إدريس شافعی از ائمه اربعة (متوفی ۲۰۴ هجری) و تعداد کثیری دیگری نام برد .

در سفری که من (نویسنده این مقاله) در ماه جنوری ۲۰۱۹ میلادی به بیت المقدس داشتیم ، بعد از نماز صبح پروردگار با عظمت برایم توفیق نصیب نمود تا به قبرستان صحابه ، شهداء و مسلمانان به «قبرستان مقبره باب الرحمة» ، رفته و به ارواح شهداء اتحاف دعا نمودیم .

قابل یاد آوری است که : «مقبره باب الرحمة» یکی از مشهور ترین حظیره های مسلمانان در بیت المقدس می باشد ، این قبرستان در دیوار شرقی مسجد الاقصی موقعیت دارد ، این مقبره از باب الأسباط آغاز و تا اخیر دیوار شرقی تا نزدیک قصور الاموی در طرف جنوبی این دیوار ادامه می یابد . مساحت این قبرستان به ۲۳ دونم می رسد ، در این قبرستان صحابه کرام و مجاهدینی که در فتح قدس (فتح عمری و فتح الایوبی) سهم گرفته اند ، مدفون هستند، از آنجمله می توان از عبادت بن الصامت و شداد بن اوس نام برد .

مقبره شَدَاد بن اوس :

صحابی جلیل القدر شَدَاد بن اوس از جمله یکی از محدثین مشهور جهان اسلام می باشد ، طوری که در فوق هم یاد آور شدیم ، وی به همراه امیر المؤمنین حضرت عمر خلیفه دوم اسلام به بیت المقدس تشریف آوردند و بنا بر حکم حضرت عمر به حیث قاضی دیار فلسطین تعیین شدند .

شَدَاد بن اوس ، بن ثابت انصاری نجاری مدنی، از قبيلة بني حذیله بود که نسب آنها به عمرو بن مالک بن نجار می رسد ، او برادرزاده حسان بن ثابت، شاعر مشهور صدر اسلام است .

پدر شداد، اوس از جمله انصاری بود که در بیعت عقبه نیز حضور داشت و به گفته ابن سعد حضرت عثمان (رض) بعد از مهاجرت از مکه به مدینه در خانه اوس بن ثابت زندگی می کرد.
همچنین پیامبر صلی الله علیه وسلم در جریان عقد مؤاخات میان مهاجران و انصار، میان اوس بن ثابت و عثمان پیمان برادری بست.

اوس در جنگ ها و غزوات متعددی از جمله در جنگ بدر با رسول صلی الله علیه وسلم اشتراک داشت.
مؤرخین می نویسند: شداد بن اوس در سال ۵۸ در عمر ۷۵ سالگی در بیت المقدس وفات یافت و در حظیره مسلمانان در باب رحمة مدفون است انا الله وانا الیه راجعون.

مقبره عبادة بن صامت (رض):

عبادة بن صامت، یکی از بزرگان و اصحاب پیامبر رسول الله صلی الله علیه وسلم در مدینه بود، و در بیعت عقبه حضور داشت. او در جنگ های بدر، احد، خندق و همه جنگ های دیگر پیامبر صلی الله علیه وسلم را معیتی و همراهی نموده، و با مسلمانان در جنگ شام اشتراک کرد و در فتح مصر با عمر ابن العاص همراه بود و با معیتی حضرت عمر به بیت المقدس آمد و به اساس حکم و فرمان آنحضرت به حیث قاضی فلسطین تعیین شد در سال ۳۴ هجرت به عمر ۷۲ سالگی وفات یافت و در بیت المقدس در مقبره باب الرحمة مدفون می باشد. انا الله وانا الیه راجعون.

وصیت نامه عبادة بن صامت (رض) به پسرش:

در روایتی که امام احمد از ولید بن عبادة نموده، آمده است که عبادة بن صامت به پسرش در مورد «ایمان به اندازه خیر و شر» چنین وصیت فرموده است:

ولید بن عبادة می گوید: نزد عبادة درحالی رفتم که مریض بود، و مرگش را تصور می نمودم، بنابراین گفتم: ای پدرم، برایم وصیتی کن و در نصیحت برایم بکوش، گفت: مرا بنشانید، هنگامی که وی را نشانیدند، گفت: ای پسرم، تا زمانی که به تقدیر خیر و شر ایمان نیاوری، طعم ایمان را نمی چشی و به حق، حقیقت علم به خداوند را درک نمی نمائی، گفتم: ای پدرم، چگونه می توانم بدانم که تقدیر خیر و شر چیست؟ گفت: این که بدانی آنچه از تو رفته است، به تو نمی رسیده، و آنچه به تو رسیده از تو رد نمی شده. ای پسرم، من از رسول خدا صلی الله علیه وسلم شنیدم که می گفت: «اولین چیزی که خداوند آفرید قلم بود، بعد از آن به او گفت: بنویس، و قلم در آن ساعت هر چیزی را که تا روز قیامت می باشد نوشت». ای پسرم، اگر بمیری، و به این معتقد نباشی داخل آتش می شوی. ترمذی این روایت را از ولید بن عبادة از پدرش روایت نموده، و گفته: حسن، صحیح و غریب است، چنان که در تفسیر ابن کثیر (۲۶۸/۴) آمده است.

خواننده محترم!

در ضمن بازدید از اماکن تاریخی و دینی در شهر زیبای بیت المقدس به کوه زیتون که در شرق و مجاورت شهر قدیمی اورشلیم قرار دارد رفتیم. در دامنه این کوه درختان و باغ های بزرگی از زیتون قرار دارد و در بخش جنوبی این کوه حظیره بزرگ یهودان وجود دارد. که تعداد مقبره ها در این گورستان به یکصد و پنجاه هزار گور می رسد، در دامنه این کوه باغی است به نام «جتسیمانی» که مطابق روایات انجیل در این باغ مادر حضرت عیسی علیه السلام بی بی مریم نیز مدفون می باشد.

مقبره نواسه سيدنا حضرت عمر (رض):

مقبره عبد الرحمن بن محمد بن عبد الرحمن بن يوسف العمري، العليمي الحنبلي نواسه سيدنا حضرت عمر (رض) در نزديك كليساي مشهور به نام كليساي «كل الامم» در بدایت كوه زيتون در فاصله كمتر از قبرستان مسلمانان موقعيت دارد.

سلسله نسب عبد الرحمن بن محمد بن عبد الرحمن بن يوسف العمري العليمي الحنبلي به عبد الله بن عمر بن الخطاب مي رسد.

نامبرده (عبد الرحمن بن محمد) روز ۱۳ ذی القعدة ۸۶۰ هجری ۱۴۵۵ میلادی در منطقه جلیل بیت المقدس در یک فامیل دینی و علمی متولد گردیده، پدرش قاضی بیت المقدس بود. وی تعلیمات دینی را از علمای مشهور قدس از جمله شیخ عبد الله بن محمد القلقشندی فراگرفت. ایشان نظر به استعدادی که داشت در سن ۱۸ سالگی اجازه نامه تعلیم قواعد عربی، حفظ قرآن عظیم الشان و حدیث شریف را به دست آورد و به منظور کسب تحصیلات عالی در سالهای (۸۸۰ هجری ۱۴۷۵ میلادی) به قاهره رفت و تا سالهای (۸۸۹ هجری - ۱۴۷۵ میلادی) در قاهره به تحصیلات خویش ادامه داد، بعداً به منطقه الرمله فلسطین برگشت و به حیث قاضی اجرای وظیفه نمود بعداً در بیت المقدس مسؤلیت قضای بیت المقدس را به دوش گرفت و در سال ۹۲۷ هجری ۱۵۲۱ میلادی در بیت المقدس وفات یافت. **انا الله وانا اليه راجعون**
یادداشت: معرفی سایر شهدای مدفون در بیت المقدس، ان شاء الله تعالی در سفر های بعد من ادامه خواهد یافت!

بیت المقدس

جنوری ۲۰۱۹